

farní sbor ČCE **U Salvátora**

květen 2020

jarní sborový list

*... zakotvení v jednom Duchu
vedete jednou myslí zápas ve víře
v evangelium a v ničem se
nestrachujete... (Fp 1,27)*

Podle vyprávění knihy Genesis

jazyková hojnost na světě existuje coby trest za pýchu lidí. Učila jsem patnáct let cizí jazyky a něco málo o tom vím – jaký trest to pro mnohé je. Angličtina je za trest, a co teprve hebrejšтина! Když chce lidstvo obejít Boha a vládnout si samo, zmitáno egoismem, daleko nedojde. Každý mluví svým jazykem. Naučit se cizí jazyk znamená otevřít se novým možnostem. Nemusíte se ale hned učit cizí jazyk, abyste chápali, jakou míru empatie vyžaduje porozumění. Můžeme sice všichni mluvit česky, to však nezajistí, že si budeme rozumět. Jedni jsou „naši“, ti se vyjadřují a smýšlí po našem, a ti druzí jsou „tamní“. A ti jsou divní a vzbuzují v nás jistou dávku xenofobie, ať už jsou odkudkoliv. Bojíme se těch jiných, těch cizích. Naši chřípku známe, z cizího neznámého koronáče máme xenofobii – strach z neznámého. A ta nás stála společné slavení Velikonoc.

Nicméně, tak jako Ježíšův příběh nekončí na kříži, ale pokračuje vzkříšením, tak ani karanténní Velikonoce nejsou koncem světa. Svět pokračuje, náš život pokračuje, náš sbor pokračuje. Ježíš přece v Janově evangeliu slíbil svým učedníkům, že je nezanechá osiřelé, ale přijde k nim jako Paraklétos, přímluvec, Duch Svätý. Ježíšova přítomnost mezi jeho učedníky tak nemizí ani Nanebevzetím. Ani naše společenství nezaniklo nucenou diasporou, ani nás Kristus neopustil, ale v Duchu Svätém z nás vytváří svou církev, i když rozprášenou.

Když byl o prvních křesťanských letnicích vylit Duch Svätý na učedníky, nezačali blábolit nesrozumitelné nesmysly jazyky andělskými. Naopak. Lidé shromáždění z celého světa slyšeli učedníky mluvit svým jazykem a rozuměli jim. Dar letnic je darem překonání rozdílů. Skrze jazyky se z „cizích“ stávají „naši“. „Mluví naší řečí,“ diví se cizinci. Strach z cizího byl překonán a Písmo najednou dostalo smysl. Vylila se láska a spojila dvojí v jedno, přijala cizince a potěšila je dobrou zvěstí. Kéž bychom to uměli, mluvit tak, aby nám bylo rozumět ze všech stran. Nikoli pro naši, ale pro Jeho slávu.

Veni Creator Spiritus.

Eliška Havelková

Hod Boží svatodušní

budeme u Salvátora slavit **v neděli 31. 5. od 9.30.** Káže vikářka E. Havelková. Počítejte s tím, že večere Páně bude vysluhována s kalíšky. Neuškodí, vezmete-li si svůj.

Spontánně vzniklá Pražská pomoc

Ve streamovaném pořadu Koncert pro 10 milionů moderátora Pavla Anděla se objevil 30. dubna i René Hradecký, který tu vyprávěl o iniciativě Pražská pomoc. Přetiskujeme přepis pořadu.

Celá Pražská pomoc vznikla jako ryze pražská věc v místě tvého bydliště?

Ano, vznikla na Praze 6 jako taková spontánní iniciativa na začátku dubna. Potřeby se objevovaly z různých stran. Na začátku byly roušky, kterých nejen jednotlivci, ale především organizace potřebovaly obrovské množství. Já byl jeden z mnoha, kteří tam různě rozváželi roušky do potřebných zařízení: školek a dalších organizací. K tomu se přidala potřeba zajistit jídlo pro některé organizace pracující s bezdomovci.

Takže hned poté, co byl vyhlášen nouzový stav, se zjistilo, že roušky nejsou, Babiš je nerozvezl, a tím pádem to bylo na vás (smích)...

Jasně. Spousta lidí začalo shánět a šít roušky. I moje žena. A pak tam bylo spousta organizací, které roušky šít nemohly, a začaly se na nás obracet, protože je potřebovaly rychle dodat. A tak jsme je začali shánět – na šestce a pak v okolí, rádius se začal zvětšovat... Vývoj během toho víkendu, kdy to všechno začalo, byl strašlivě rychlej, připadalo mi to jako týden. Jezdili jsme

od rána do noci. V pondělí začaly nastupovat do školky děti lékařů – a neměly roušky. Lékaři je nešili.

Takže jsme to takhle narychlo sháněli a když se to dostalo do momentu, kdy bylo přes noc spousta roušek a látek v autech, řekli jsme si, takhle to nejde. Musíme se zkoordinovat a potřebujeme sběrné a výdejní místo. Vytvořil jsem facebookovou skupinu, která měla na začátku asi 20 lidí (nebyl jsem tam do té doby moc aktivní) a teď má přes tisíc lidí. Nabalovalo se to jak sněhová koule, a během dvou dnů mi bylo jasné, že jen rozvážet autem dlouhodobě nepůjde. Že budeme potřebovat nějaké distribuční místo. Oslovil jsem kostel u Salvátora, sbor kam chodím, a požádal jsem jeho představitele, zda bychom z kostela – za-

vřeného stejně jako všechny ostatní kostely v ČR – nemohli udělat distribuční místo, kam bychom mohli svážet roušky od dobrovolníků, kteří je šijí, a rozvážet je dál. Staršovstvo sboru schválilo naši prosbu během 15 minut a od dalšího dne jsme sem začali navážet roušky, a tím to začalo.

Co děláš v „civilním životě“?

Mám malou agenturu, která pořádá konference a různé webové projekty, hodně se pohybujeme v realitním marketingu. Ten byznys je v tuto chvíli hodně utlumený, protože velké konference (pro 500 lidí apod.) v nejbližší měsících asi nebudou. Což souvisí i s Pražskou pomocí – člověk si říká, zda strávím karanténu doma, s dětmi a u televize, anebo budu něco dělat.

Na začátku jste zachytili tu spontánní vlnu solidarity... lidi začali šít roušky, které nebyly – a vy jste to začali koordinovat?

Celé to samozřejmě začaly švadlenky. A ve chvíli, kdy se k nám začaly dostávat informace, že támhle potřebuje dům pro seniory tolik a tolik roušek, jsme je začali shánět. Pak jsme dodávali dalším zařízením, přibýly nemocnice, dětské domovy aj. A v určitý moment jsme narazili na to, že jsme někam dovezli roušky, ale už tam nebyly potřeba. Facebook měl „zpoždění“ – někdo nasdílel potřebu nějakého zařízení,

ale byla saturovaná, než jsme tam přijeli. U jednoho zařízení, kde chtěli 500 roušek, jsme se takhle setkali tři dovozci. V té chvíli jsme se rozhodli postupovat systematicky. Začali jsme jednotlivé poptávky verifikovat, zda jsou skutečně potřeba, a z toho povstala lepší koordinace.

Roušky se vám začaly scházet na jedno místo, a jak jste je dostávali dál? Přihlásili se i dobrovolníci – řidiči?

Přesně tak. Rozvážíme svépomocí. V tuto chvíli máme po Praze spoustu řidičů, kteří za sebou mají desítky rozvozů. Jsou to úplně neznámí lidé, kteří se nabídli, připojili a začali vozit. Nijak jsme je blíž nezkoumali. A pak se přidali motorkáři. No, a pak se ozvali z Harley Davidson klubu a nabídli se k systematictější spolupráci – byli ochotni rozvážet i mimo Prahu po regionech.

Takže začala poptávka i z míst mimo Prahu.

Tyhle žádosti začaly přicházet zhruba ve třetím týdnu. Kontaktovali jsme všechna zařízení v Praze, která jsou v registru poskytovatelů sociálních služeb pod MPSV. Chtěli jsme totiž mít kontrolu nad tím, jaká zařízení mají skutečnou potřebu. A když jsme v jednu chvíli zjistili, že pražská zařízení jsou pokrytá (otázka samozřejmě je, na jak dlouho), začali jsme se věnovat žádostem ze Středočeského kraje (zejména z dětských domovů).

Od technologického centra VŠCHT v Kralupech nad Vltavou jsme získali 1000 litrů desinfekce. Ve stejnou chvíli se nám sešlo několik poptávek ze Středočeského kraje, a ten samý den se ozvali i z toho Harley Davidson klubu. Chci moc poděkovat všem, kteří se do rozvážení zapojili – motorkářům z Harley Davidson klubu Praha a všem ostatním, kteří se do této akce zapojili.

Máš ponětí, jací lidé v té skupině jsou? Z jakých okruhů?

Začátek byl velice intenzivní. Hned jsi viděl, že člověk proti tobě je ze stejného těsta a něco ho žene, aby se zapojil a přidal ruku k dílu. Přitom to byli lidé s naprosto odlišnými politickými názory, „filosofickým“ či náboženským přesvědčením. Je to neuvěřitelné a strašně zajímavé, jaká směsice lidí se spojila a udělala něco pro lidi, kteří potřebují pomoc. Člověk musí přemýšlet o tom, co nás spojuje.

Za normálních okolností by ses s harleyárema asi těžko potkal...

... jsou v mnoha ohledech jiní... Je to zajímavá zkušenost.

Tohle vysílání má podtitul „Proti strachu“. Pocítil jsi sám někdy tíseň či obavu, nebo na to nebyl čas?

Bavil jsem se o tom s několika lidmi, když jsme se trochu blíž seznamovali, a spíš jsme se shodli, že prožíváme určité naplnění. Spousta lidí mi řeklo: „Konečně dělám něco, co má smysl.“ Až si člověk říká, že to vlastně nedělá pro ty lidi, ale pro sebe. Je to otázka, kterou si člověk klade, když narazí na nějaký altruismus: Proč to ten druhý dělá? Pro sebe nebo...? Jak to vzniká?

Většina lidí asi něco takového dělá pro sebe, ale důležité je, že to má ten sekun-

dární efekt... Mimochodem, co děláš, když máš volno?

S dětma na zahradě, rejpu se v hlině, sportuju. Motorku nemám (smích). Měl jsem. A když sleduju tu partu, co teď rozváží, říkám si...

Jak to vidíš teď? Jsi přesvědčen, že se vrátíš k práci, kterou jsi dělal? Nebo to úplně zabalíš?

Všichni se chceme vrátit do normálního života a spousta lidí už to dělá. Když jsme stáli před otázkou, budeme-li se institucionalizovat, tak to nechceme. Nechceme zakládat neziskovou organizaci. Tohle je iniciativa, která spontánně vznikla, a ve chvíli, kdy přestane být potřeba, to zavřeme a vrátíme se k tomu, co jsme dělali předtím.

A za redakci děkujeme Karlovi Snášelovi, Markétě, Jitce, Janě, Nadě, Tomášovi Č., Honzovi R. a Honzovi K. a všem ostatním dobrovolníkům, kteří se zapojili do pomoci přímo v kostele.

Zveme na dětskou hru

Děti z našeho sboru i jejich přátele zveme k nácvičku **dětské hry se zpěvy**, kterou chceme uzavřít letošní školní rok. Nacvičovat začneme koncem května po bohoslužbách a zájemcům nabízíme individuální nácviček. **Generálka bude v sobotu 20. června od 9.30 v kostele premiéra v neděli 21. června v 9.30.**

Zpráva staršovstva 2019

Tuto zprávu jsme chystali pro výroční sborové shromáždění, plánované na konec března. Kvůli epidemickým omezením se sborové shromáždění a volba poloviny starších přesouvá na neděli 4. října. Zprávu otiskujeme v tomto jarním sborovém listu

Rok 2019 probíhal za společné služby obou kazatelů. O začátku října začala svůj vikariát Eliška Havelková. Dalibor Antalík si během této doby vybíral tříměsíční studijní volno. Tomáš Trusina slouží na plný a Dalibor Antalík na 0,75 úvazku. V práci se pravidelně střídali. Ve sboru dále sloužili tři varhaníci, čtyři učitelky NŠ, dvě sborové sestry, kostelnice a dobrovolní spolupracovníci. O budovu kostela i sborový dům pečovala hospodářsko technická komise. Dařilo se dál prohlubovat nastoupenou spolupráci kazatelů, staršovstva a dalších spolupracovníků.

Při bohoslužbách jsme naslouchali: v předvelikonočním období příběhům soudce Samsona, od září jsme sledovali příběh praotce Josefa. Kombinujeme tak naslouchání souvislému biblického poselství a volně voleným textům. K podobě bohoslužeb se na staršovstvu pravidelně vracíme. Jejich srozumitelnosti výrazně napomohlo nové ozvučení, instalované přes léto. Texty kázání i nahrávky bohoslužeb pravidelně aktualizujeme na sborovém webu v sekci *Kázání*.

Křty jsme v r. 2019 posloužili osmi dětem a jedné dospělé sestře. Vždy se konala příprava, jejíž rozsah byl přizpůsoben potřebám a možnostem té které rodiny. Probíhaly též individuální předkřestní přípravy pro dospívající. Pokračovala kočárkárna s maminkami a nejmenšími dětmi. Některé se zapojily i do vánoční hry.

Děti se scházely pravidelně do června, od podzimu jsme nenašli vyhovující společný termín. Zhruba 20 dětí se účastnilo tábora ve Valtínově, další dvou víkendových pobytů. Pokračovali jsme i s bohoslužbami, zaměřenými na děti. Účastní se jich i rodiny sborovému centru vzdálenější. Vedle vánoční hry jsme program obohatili i o svatodušní hru dětí. Děkujeme všem, kdo se účastní přípravy těchto organizačně náročnějších aktivit, malují kulisy, pomáhají s nácvikem či doprovodem.

Společných sobotních příprav jednou měsíčně se účastnil okruh cca 6 **konfirmandů a konfirmandek**.

Úterní kavárnička se schází v počtu 9–11 účastníků. Rozšiřujeme repertoár ze Svitáku, sdílíme běžné životní starosti, pravidelně nasloucháme výkladům kazatelů.

Biblické pro dospělé navštěvuje okruh asi 20 lidí. V zimě jsme se věnovali tématu „víra“ v různých biblických okruzích, od září jsme probírali příběhy prorockých postav První a Druhé Královské. Biblické nejsou jen příležitostí poučit se „o bibli“, stále víc se stávají i místem otá-

zek, sdílení či hledání nových odpovědí na „staré známé pravdy“. A právě tímto způsobem probíráme momentálně články apoštolského vyznání víry.

Mládež těžko hledala termíny ke společným setkáním, nicméně obětavě i kreativně připravila táborový pobyt pro děti ve Valtínově. Od podzimu se mládež schází pod vedením sestry vikářky každé pondělí. Důležité je společné pohoštění. Pastorace probíhá dle potřeby, zejména u nemocných, osvědčuje se spolupráce s Křesťanskou službou, která organizuje narozeninová přání. Neprobíhá tolik plošně, spíše má podobu delšího doprovázení s hlubším ponorem. Pastorační povahu mají i mnohé katechetické rozhovory s těmi, kdo se připravují k křtu, svatbě či obnově křtu. Dík za spolupráci s křesťanskou službou.

Kazatelé se scházejí k pravidelným konzultacím spolu i s kurátorkou a místokurátorem, spolupracují se sborovými sestrami, účastní se setkání HTK, Křesťanské služby a učitelek NŠ a v nezbytných případech podílejí se na administraci. Je třeba též vděčně zmínit podporu našeho předchůdce Sváti Karáska.

Staršovstvo pracuje vynalézavě a spolehlivě, osvědčuje se práce v komisích. Spolupráce s kazateli má neformální a přátelskou podobu, jednotliví členové jsou oporou ve chvíli, kdy se některý z kazatelů potřebuje rychle zorientovat v aktuálním problému. Kolik sester a bratří je aktivně za-

pojeno do větších i menších úkolů, svědčí i následující zprávy.

Sborová kancelář s Janou Knoppovou a Helenou Voverkovou představuje jednu z důležitých tváří salvátorského sboru: přátelsky vstřícnou i ochotnou a trpělivou. Díky vám oběma.

Tomáš Trusina a Dalibor Antalík

Statistika sborových akcí za rok 2019

K bohoslužbám jsme se U Salvátora sešli 57× s průměrnou účastí 75 osob. Nejméně (40) nás bylo v neděli 3. 2. Nejvíce (310) na odpoledních bohoslužbách 24. prosince.

Večere Páně byla v našem sboru vysluhována 13x s průměrnou účastí 70 osob.

Svatosti křtu bylo v loňském roce poslouženo 9×

Církevních sňatků bylo 5

Počet členů našeho sboru k 31. 12. 2019 byl 723 členů. **Zemřelo** 7 našich členů

Přehled pravidelných sborových setkání

Děti měly NŠ 38x s průměrnou účastí 3

Kavárnička 39×, prům. účast 9

Biblická hodina 39×, prům. účast 14

Děti – biblická 15× (3–5)

Rodinná biblická v Mirošovicích 2×

Konfirmační cvičení 9×, účast 4

Mládež – 12×, prům. účast 4

Kočárkárna – 6×, prům. účast 5

Křesťanská služba 1× měsíčně (6–8)

Staršovstvo se schází měsíčně (14–18)

HTK – 10×, účast 6

Pěvecký sbor se schází každý čtvrtek

Další akce

4. 6. a 27. 12. byla sváteční **setkání seniorů** s vysluhováním VP, průměrná účast na těchto setkáních bývá 30.

Setkání bývalých salvátorských sdružení bylo tradičně v březnu a v listopadu, účast cca 28.

Varhanní podvečery 1. středa v měsíci 10×

Ekklésia – Večer se salvátorským hostem 10×

Květnový víkendový pobyt na Modravě, účast 34

Setkání se členy partnerského sboru v Drážďanech – 3x

Zimní týdenní sborová rekreace v Janských Lázních.

Děti a mládež měly 2× **víkendové setkání** a **týdenní táborový pobyt**.

Konaly se **jarní a adventní salvátorské trhy**. Své zboží nabízel i **Obchůdek Jednoho světa**.

Noc kostelů 2019 navštívilo v našem chrámu cca 1 200 návštěvníků.

Na **saláru, sbírkách a darech** se v roce 2019 vybralo 799 178,- Kč.

Děkujeme všem, kdo náš sbor podporujete svou účastí na shromážděních a finančními dary.

Sborová sestra Jana Knoppová

Zpráva kurátorky

Milé sestry, milí bratři,

i v roce 2019 jsme profitovali z již osvědčené spolupráce našich dvou farářů Tomáše Trusiny a Dalibora Antalíka. A v září se jako usměvavá kometa objevila Eliška Havelková, která v našem sboru vykonává roční vikářskou praxi a po roce poputuje církevním vesmírem zase dál, což mnohé už teď mrzí, ale taková jsou pravidla a Eliška snad bude dobře vyzbrojena do další samostatné práce na některém z uprázdněných sborů naší církve. Farář Dalibor Antalík se v září odebral na tříměsíční studijní volno, které bohužel vyústilo ve zjištění vážné nemoci, a tak se jeho absence ve sboru nečekaně protáhla. Myslíme na něj a přejeme mu sílu a vnitřní klid v tomto náročném období. Věříme, že se již brzy mezi námi objeví.

Sborové aktivity běží spolehlivě a vytváří si své pravidelné okruhy účastníků: kavárnička, biblická hodina, po delším čase došlo k oživení mládeže, horší je situace okolo dětí, na pravidelné pondělní setkání dětí se nepodařilo od září navázat, účast v běžné nedělce je velice nízká, nepravidelně se schází maminky s nejmenšími dětmi na tzv. kočárkárně.

Výborně fungovaly večery s hostem – Ekklésie, přivítali jsme mezi sebou mnoho zajímavých osobností. Také varhanní podvečery první středu v měsíci mají své stálé

posluchače. Pěvecký sbor se schází každý čtvrtek, zpíval na vánočních a velikonočních nešporách a na Noci kostelů. Organizace letního tábora se poprvé ujala salvátorská mládež a za podpory obou farářů se pobyt na faře ve Valtínově opravdu vydařil. Na letošní ročník se některé děti hlásily hned po skončení toho loňského.

Z loňských sborových událostí chci zmínit také jarní výlet na šumavskou Modravu s velkou účastí, dvoje dobročinné trhy za účasti občůdka Jednoho světa (Salvátor je zakládající a přispívající člen této o.p.s.) i salvátorských dobrovolníků, několik dětských bohoslužeb s následným programem pro děti i rodiče, svatodušní a vánoční dětskou hru.

Staršovstvo pracuje spolehlivě, převážně ve shodě na zásadních věcech, hodně práce má Hospodářsko-technická komise, která se stará o vyrovnaný rozpočet, opravy chrámu i nájemního domu, letos jsme čerpali i grant od Hl.m. Prahy na opravdu pilířů a omítek na kostele. V polovině roku rezignovala na svou funkci ve staršovstvu dlouholetá presbyterka Jitka Bělorová, na její místo nastoupila z pozice náhradníka Lucie Hajtmanová. Jitce, která se dále chce věnovat práci v Křesťanské službě i hospodářské komisi, za její dlouholetou práci moc děkujeme. Koncem roku zemřela členka staršovstva Martina Havlíčková, její místo bude obsazeno po volbě poloviny staršovstva při sborovém shromáždění,

kteří se kvůli pandemii Coronaviru přesouvá z března na podzim 2020.

Sborová kancelář (Jana Knoppová – sborová sestra, Helena Voverková – agenda kolem pronájmů kostela) pracuje velmi spolehlivě.

Celkově se život sboru „normalizuje“ v tom dobrém slova smyslu, doufejme, že ani epidemie a nucená pauza reálného sborového života nenapáchají žádnou větší škodu.

K tomu ještě jeden postřeh: rok 2019 a začátek roku 2020 byl i rokem odchodu tří věrných salvátorských duší, Bány Kašparové, Martiny Havlíčkové a mého táty Jiřího Svatoše. Těžko si představit tři rozdílnější postavy a temperamenty. Jednu důležitou věc měli ale společnou: salvátorský sbor pro ně byl jakýmsi druhým domovem, zásadním místem, místem, kam se vypravovali, dokud to bylo jen trochu možné, místem jejich srdce. A v takový salvátorský „domov“, jednotu v naprosté různosti, já doufám. Děkuji všem, kdo ho spoluvytváříte.

Jana Cejpková

P.S. Aktuální koronavirový dodatek – děkuji také Tomášovi Trusinovi a Elišce Havelkové, jak se bravurně utkávají s technikou při virtuálním sborovém provozu. A velkou radost mám z toho, že v našem kostele má teď svoje zázemí iniciativa Pražská pomoc (založená členem našeho

sboru Reném Hradeckým), která distribu-uje tisíce roušek a litrů desinfekce a stovky ochranných štítů. Na místě obětavě funguje Karel Snášel, za vydatné pomoci Tomáše Trusiny, Jany Knoppové, Nadi Kočnarové a dalších členů salvátorského sboru a také pěveckého sboru.

čuje o dlouhodobě nemocné. V adventu potom salvátorští zpěvem koled podpořili také charitativní trhy pro sdružení Neratov, organizaci pomáhající lidem s postižením v Orlických horách. Adventní nešpory pak byly ve znamení španělských vánočních rytmů a melodií.

Marie Vojáčková

Zprávy o sborových aktivitách

Pěvecký sbor

Ke společnému zpívání se i v roce 2019 scházelo pravidelně přes 40 lidí. Salvátorský pěvecký sbor připravil na postní nešpory výběr z Matoušových pašijí J. S. Bacha, kostel byl zaplněn a pro zpěváky to byl krásný zážitek. Kromě zpívání při tradičních nešporách, slavnostních bohoslužbách a Noci kostelů, při které sbor hostil zpěváky z Bratislavy, se však v roce 2019 především intenzivně připravoval na zahraniční výjezd. Na sklonku října přijal pozvání spřáteleného evangelického sboru v Bergneustadtu, aby tam společně zazpívali výběr z Requiem W. A. Mozarta. Atmosféra setkání byla velmi vřelá a koncert měl kladné ohlasy i v místním tisku. Kantorei Bergneustadt se v roce 2021 chystají navštívit Prahu. Mozartovo Requiem sbor dále zazpíval v doprovodu kladenského orchestru na charitativním koncertě v Řepích pro boromejský klášter, který pe-

Varhanní podvečery

Varhanní podvečery se konaly až do března 2020 pravidelně, organizaci pomáhají pravidelně Prof. Jan Hora, Martina Šrubarová, Pavel Urban, Karel Snášel a děkujeme také Tomášovi Trusinovi a Elišce Havelkové za vynikající duchovní úvody, které koncerty hezky pozdvihují na více duchovní úroveň a propojují je více s posláním salvátorského ev. sboru. Vyúčtování skončilo v lednu až březnu se schodkem cca 2400 Kč, které Lukáš Vendl zaplatil ze svého. Navrhuje, aby byla tato částka byla použita jako úhrada za cvičení varhaníků z řad ZUŠ Ch. Masarykové a Morawetzova semináře SCHEA, kteří si zaslouží podporu ve formě možnosti bezplatné výuky na salvátorských varhanách, zejména proto, že se připravují na službu v naší církvi.

Obnovení koncertů navrhuje L. Vendl až v září, s ohledem na situaci v jiných institucích, které pořádají veřejné koncerty. Osobně rád podá bližší vysvětlení.

Lukáš Vendl

DŮM, KOSTEL A FINANCE

Info o opravách kostela

(duben 2019 – duben 2020)

Uskutečněné práce

Oprava římsy na základě statického posudku, pod dohledem stavebního dozoru – 230.000 Kč, vícepráce činily 26.000 Kč, grant od Magistrátu Prahy na 123.00 Kč

Vypracován posudek Posouzení stavebního stavu kostela: Nejsou žádné závady bránící v provozu, ale byli jsme upozorněni na závady, které mají vliv na provozní náklady, popř na životnost stavby:

- a) upozornění na problému v krovu
- b) stav plynových kotlů
- c) zvýšená vlhkost spodní části kostela

Vlhkost v kostele: odkryt anglický dvorek – kanál okolo poloviny kostela, vyčištění, zlepšení ventilace a dodán výkres kanálu Ozvučení kostela 340.000 Kč. Oprava krovu.

Práce, které nás čekají v letošním roce:

- Instalace nového plynového kondenzačního kotle
- Na základě zjištění příčiny vlhkosti v kostele budou opraveny 2 svody, instalace nucené ventilace kanálu
- Drobná oprava krytiny střechy
- Nové WC a úklidová místnost ve věži kostela
- Požární ochrana

Děkujeme našim aktivním členům sboru za pomoc v kostele (Michal Čejka, Karel Snášel, zvoníci)

Petr Stránský

Pronájmy kostela

V roce 2019 byl náš chrám pronajat na 80 koncertů.

Vystřídal se u nás mnoho významných hudebních těles a umělců např.: Komorní Orchester Akademie Praha, orchestr Ensemble Inegal, sbor Canticorum Iubilo, Vycpálkovci, vokální skupina VOSK, Varhan Orchestrovič Bauer a jeho orchestr, Foerstrovo Komorní Pěvecké Sdružení, Naši Pěvci, Orchester V. Škampové, Carmina Bohemica, Prázata a Resonance, Orchester Českého Rozhlasu, Festivaly sborů, Zimohraní, koncert Světlo porozumění a Signál festival.

Účinkovalo u nás mnoho Základních uměleckých škol, Pražská konzervatoř, Waldorfské lyceum a několik gymnázií.

Helena Voverková

Kompletní zprávu o hospodaření sboru

přineseme v podzimním čísle sborového listu, kterým zároveň svoláme **výroční sborové shromáždění**. Na doporučení synodní rady ho přesouváme na podzim, a bude se konat **v neděli 4. října**. Zájemci si údaje o hospodaření za r. 2019 a staršovstvem původně schválený rozpočet mohou vyžádat u staršovstva.

Rozhovor s Barunkou Čišteckou

Na 29. března jsme plánovali v našem sboru volební sborové shromáždění, kdy se budou volit noví presbyteri. Sborové shromáždění se přesouvá na podzim, ale kandidáti zůstávají. Mezi novými kandidáty je navržena i Barunka Čištecká.

Barunko, jsem ráda, žeš přijala kandidaturu do staršovstva. Jak to sama vnímáš?

Vnímám to zejména jako obrovskou výzvu. Přeci jenom, jedná se o službu sboru, člověk na sebe bere určitý díl zodpovědnosti. Proto kandidaturu neberu na lehkou váhu. Zároveň ale cítím, že to je skvělá příležitost, jak se více zapojit do dění ve sboru, mít nějakou možnost ovlivnit chod společenství a někam ho i směřovat.

Je moc dobře, že „staršovstvo“ má naději, že ho omladíš nejenom věkem, ale

také zdravým a neovlivněným duchem. Čím bys chtěla pomoci?

Chtěla bych zprostředkovávat staršovstvu pohled nás mladých na dění ve sboru. Vnímám sebe jako zástupce mládeže, který bude mít lepší vhléd do fungování sboru a může tak více ovlivňovat vše, co se týká práce s mládeží i dětmi. Ale vlastně se nebráním jakýmkoliv jiným příležitostem, které mi staršovstvo nabídne.

Jak dlouho chodiš do salvátorského sboru a kdy jsi pocítila radost a touhu být v křesťanském společenství?

Celá má rodina je věřící, takže do kostela chodím od malička. Ze svého dětství si ve spojení se Salvátorem uvědomuji akorát zimní dovolené v Sola Fide v Janských Lázních a občasná výlety na výstavy či do ZOO v rámci dětských bohoslužeb. Lépe si pak pamatuji na tábory v Hradišti a samozřejmě konfirmační cvičení s Jobíkem :-). Asi si přesně neuvědomuji moment, kdy jsem si řekla, jo, chci pořádně patřit do sboru, ale spíš si teď uvědomuji, jak moc by mi tohle všechno chybělo, kdybych sem nepatřila.

Můžeš říci, co jsi studovala resp. studuješ? Víš, že se sestrou Markétkou hrajete na housle a dobře zpíváte.

Ano, obě dvě máme k hudbě velice pozitivní vztah. Ale věnujeme se jí jen pro zábavu. Já se zabývám něčím úplně odlišným.

Studuji Přírodovědeckou fakultu Univerzity Karlovy a jednoho dne ze mě bude paní učitelka zeměpisu a biologie.

A jak se cítíš se salvátorskou mládeží, můžeš mně něco o ní říci? Schůzky, tábory a další výlety?

Salvátorskou mládež mám moc ráda. Známe se všichni dlouhou dobu, všichni jsou to moji velice dobří přátelé, můžu se na ně spolehnout, kdykoliv se na ně obrátit s prosbou o pomoc či radu. Loni jsme pořádali první tábor jako vedoucí, kdy jsme se museli spolehnout jen sami na sebe. Samozřejmě, byli tam s námi oba faráři, ale už jsme neměli nikoho, kdo by nás organizoval. Přesto se, myslím, povedl a už se těšíme na ten letošní.

Pravidelně se setkává mládež každé pondělí, ale musím přiznat, že docházka není úplně ideální. Já sama jsem tam mockrát nebyla. Chápu všechny, většina z nás jsou vysokoškoláci, máme všichni spoustu aktivit a čas v týdnu je omezený. Přitom program, který si připravuje Tomáš i Eliška, je skvělý. Tak mě trochu mrzí, že to pravidelné setkávání není úplně ideální. Každý rok se zamýšlíme nad tím, co změnit, co udělat jinak, ale zatím jsme nenašli řešení, které by bylo schůdné pro všechny. Ale myslím, že víkendové výlety pro mládež, které se konaly loňský školní rok, byly skvělé, tak doufám, že se příští rok budou konat také.

Pokud budeš, a já v to pevně doufám, presbyterkou, co bys nejraději ve sboru zlepšila a co bys od nás očekávala?

Od staršovstva očekávám otevřenost k mým názorům a návrhům. Zlepšovat se dá vždycky něco, teď aktuálně mi asi nejvíce záleží na té mládeži, aby se třeba více zapojovala do dění ve sboru, a samozřejmě na táboře, ten je klíčový zejména pro děti.

Děkuji za rozhovor.

připravila Nada Kočnarová

Recenze čtenáře amatéra

Tricáté výročí příchodu svobody jsem oslavil po svém. Prožil jsem toto jubileum se dvěma díly životopisu Václava Havla od Daniela Kaisera: „Václav Havel Disident“ a „Václav Havel President“. Obě knihy jsem zhltnul během víkendu.

Jsem pouhý čtenář amatér, přesto se pokusím o krátkou recenzi. Mým cílem je nalákat vás na zážitek, který dle mého osobního názoru stojí za to. Přiznávám, že biografie politiků a vládců mám rád. Ať už se jedná o životopis Ludvíka XIV., Winstona Churchilla, natož pak o J. V. Stalina. Zde se budu krátce věnovat pouze dvěma bodům: formě a jazyku.

Biografie (ty lepší) často mívají zásadní problém v přílišné komplexnosti, autor se snaží o vylíčení všech postav a všech detailů, až vznikne opus o tisíci i více stra-

nách. Pro čtenáře tak vznikne velký oříšek, podobně jako když se staří renesanční mistři snažili na svá plátna umístit maximum postav, a dílo tak učinit encyklopedickým, a čtenář se pak musí prodírat zástupem detailů a ztrácí přehled. Styl Daniela Kaisera je odlišný, soustředí se na klíčové okamžik období – kapitoly, vybere klíčové hráče v rozumném počtu a poskytne nám pohled na jeden rozhodující moment, podobně jako když fotograf bleskem osvětlí scénu v rozhodujícím okamžiku. Čtenář pak má šanci hledět na scénu a vychutnávat si (ano, pochutnával jsem si) aktéry, jejich motivaci a jejich činy. Připomíná mi to scény od Caravaggia, který jako by zmrazil čas a nechal vyniknout ve scéně klíčovými aktérům včetně stínů a emocí. Oč je tento postup pro autora obtížnější, je nasnadě. Je třeba se probrat haldami faktů, třídit a vyřazovat... a vyřazovat... a pak vyřazovat. Ale výsledek stojí za to. Dosud mám v paměti mentální obrazy klíčových scén knihy, včetně emocí, které ve mně vybudily. A co je klíčové, mám je v paměti včetně motivace hráčů, což činí celý děj uchopitelný.

Důležitá je také neutralita autora. Nechává na čtenáři, aby si sám učinil na věc názor, předkládá fakta a nementoruje, natož aby navaděl. Což je tak vzácné v dnešní době, kdy každý má doktorát na to, co je správné.

Jazyk knihy je přesný, košatý, šťavnatý, někdy i hravý – v tomto pořadí. Jsem alergický na nepřesnosti v popisu dobového pozadí, proto je pro mne přesnost na prvním místě. Kaiser se mazlí s češtinou a není to na úkor spádu děje, naopak. Lahůdka, voňavá a co je nejdůležitější: přesná a pravdivá.

Dojem po přečtení? Václava Havla jsem od přečtení „Zahradní slavnosti“ měl rád. Nyní je pro mě jeho život bližší, pochopitelnější, uchopitelnější, lidštější. Je to i můj život, co se v této knize odehrává. Tato kniha tak završila můj přechodový rituál, jsem autorovi vděčný, že osvětlil některé detaily, o nichž jsem dosud pouze tušil. Nakonec těch třicet uplynulých let nedopadlo až zas tak špatně. Přeji pěkný, téměř filmový zážitek.

Pavel Urban

Do prázdnin zveme na

Noc kostelů 12. 6.

Tradiční akce pro veřejnost proběhne v náhradním termínu s náhradním programem.

Varhanní podvečer 3. 6. 18.30

Podvečer proběhne, program včas oznámíme na sborovém webu a pošleme pozvánky.

Kontakty:

první farář Tomáš Trusina 607 588 618, trusina@volny.cz;

farář Dalibor Antalík: 731 733 577, dalibor.antalik@ff.cuni.cz;

kurátorka Jana Cejpová: 777 322 315, jana.cejpova@gmail.com;

Kancelář: 222 313 884 – salvator@evangnet.cz;

Jana Knoppová, sborová sestra a pokladní: 731 173 925; Helena Voverková,

koordinátorka pronájmů kostela: 731 620 239; **Návštěvní hodiny** v kostele úterý od 9:00 do 12:00 a čtvrtek od 16:00 do 19:00. Osobní **rozhovor, návštěvu do rodiny nebo do nemocnice** lze domluvit telefonicky či e-mailem přímo z některým z farářů.

Aktuality, pozvání, kázání a j. najdete na sborovém webu <http://salvator.evangnet.cz>

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Praze 1, Staré Město, Praha 1, Salvátorská 1045/1,
110 00 Praha 1, IČ: 45701814. Určeno pro vnitřní potřebu, neprodejné.